

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סמל גבריאל (גבי) רזניק ז"ל

בן חנה ויעקב

נולד בירושלים

בתאריך א' באב תש"ז, 18/7/1947

התגורר בירושלים

התגייס באוגוסט 1965

שרת בחיל האוויר

נפל בעת שירותו

בתאריך י"ז באלול תשכ"ט, 31/8/1969

נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 3 שורה: 17 קבר: 1

בן 22 בנפלו

קורות חיים

בנם בכורם של יעקב וחנה. נולד ביום א' באב תש"ז (18.7.1947) בירושלים ולמד בבית הספר היסודי על שם חיים ארלוזורוב ובמגמה הריאלית של הגימנסיה העברית על שם יצחק בן צבי בירושלים. מילדותו היה שקט, מצניע לכת ומכונס בתוך עצמו. הוא ידע לאן פניו מועדות ושאף להשתלם במדעים. בעיקר התעניין בפיסיקה גרעינית, אך לא זנח גם ענפים אחרים במדע ובטכניקה. גם תחום האווירונטיקה קסם לו. תחביביו היטיבו לשקף את תחומי התעניינותו: הוא צילם, גידל דגיגים באקווריום ובנה דגמי טיסנים. הוא קרא בעיקר ספרי מדע וטכניקה. הוא היה מהיר תפישה ושקדן ונחשב לתלמיד מעולה. מוריו שיבחוהו תמיד על נקיון כתב ידו, על מחברותיו ועבודותיו המסודרות ועל כשרונותיו וחריצותו. הוא נהג לחלק את ידיעותיו עם חבריו והיה מסייע להם בהכנת שיעורים, בעיקר לקראת בחינות. מחנכו בגימנסיה כתב עליו ועל דמותו, השקטה והרצינית שנשמרה בזכרונו: "הרצון להתבלט היה ממנו והלאה, אך על חבריו ומוריו היה מקובל כנער אחראי שניתן לבטוח בו - - - היה בעל גישה לכל נושא שעסק בו".

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

גבריאל גויס לצה"ל באוגוסט 1965 והתנדב לשרת בחיל האוויר. הוא השתתף במלחמת ששת הימים והגיע לדרגת סמל. זמן קצר אחרי כן שוחרר שחרור מוקדם מצה"ל והתחיל מיד בלימודים באוניברסיטה העברית בירושלים, בחוגים למתמטיקה ולפיסיקה. הוא היה סטודנט פיקח וידע מה עיקר ומה טפל בחומר הלימודים ובשעה שהגיע מועד הבחינות היה מוכן להן כהלכה. במשך שנתיים ימים למד לימוד אינטנסיבי באוניברסיטה מתוך שאיפה להיות מדען באחד הימים. בשבוע השלישי של אוגוסט 1969 נקרא לשירות מילואים פעיל. ביום י"ז באלול תשכ"ט (31.8.1969), נפצע קשה בעת מילוי תפקידו ומת מפצעיו. הובא למנוחת עולמים בבית הקברות הצבאי שעל הר הרצל בירושלים.

מפקדו כתב להוריו במכתב תנחומים, בשמו הוא ובשם היחידה כולה, לאמור: "הוא בלט לטובה בהיותו חייל ומפקד נבון, שקט ומסור בתכונותיו ובנכונותו לעזור לחבריו. בנכם נלקח בדמי ימיו ואין בכוחם של תנחומים למלא אף במעט את החלל שנפער". חבר אחד סיפר עליו כי גבריאל היה עשיר בידעיות וער לכל מה שהתרחש בעולם. בהיותו סגור בתוך עצמו לא היה מרבה לספר על עצמו, אולם חבריו היו נוטים לשפוך לבם לפניו והוא סייע ותמך בהם בשעת הצורך וידע לשמור סוד. הוא לא היה מרבה לצאת למסיבות ולבילויים והרבה לשבת בביתו ולשקוע בספרים האהובים עליו - ספרי המתמטיקה והפיסיקה.

בספר הזיכרון שהוציאה לאור האוניברסיטה העברית והסתדרות הסטודנטים בירושלים, בעריכת יהודה האזרחי, הובאה פרשת חייו ומותו.